

γραφίας μερῶν τὸ προσφορώτατον πρὸς διδασκαλίαν τῆς νεολαίας εἶναι ἡ στοιχειώδης Ἀστρονομία. Τὰ φαινόμενα ἅπερ ἐξετάζει, οὐ μόνον διὰ τὸ ὕψος καὶ τὸ μεγαλεῖον εἶναι ἐπαγωγὰ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πρακτικὴν αὐτῶν εἰς τὰς χρείας τοῦ ἀνθρώπινου βίου ἐφαρμογὴν λυσιτελέστατα· ἔτι δὲ ἡ ἐν αὐτοῖς ἀνακαλυπτομένη ἀκρίβεια τῶν φυσικῶν νόμων ἐξασκεῖ τὴν διάνοιαν εἰς τὴν ἀκρίβειαν τοῦ σκέπτεσθαι.

» Ἐκ τῶν ἀρχῶν τούτων ὑρμωμένη εὐσύνετος ἐπιτροπὴ περὶ τῆς γενικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Λονδίῳ, ἀνέστηκεν εἰς διακεκριμένους ἐπιστήμονας ἄνδρας τὴν σύνταξιν καταλλήλων βιβλιαρίων πρὸς νοερὰν ἀνάπτυξιν καὶ ἠθικὴν διάπλασιν τῶν νέων. Ἄπαντα δὲ τὰ μέχρι τοῦδε ὑπ' αὐτῆς δημοσιευθέντα ἔτυχον εὐμενεστάτης ὑποδοχῆς καὶ εἶναι ἤδη εἰς κοινοτάτην χρῆσιν πανταχοῦ τῆς Ἀγγλίας.

» Ἐν τούτων εἶναι καὶ τὸ ἀνὰ χεῖρας εὐμεθόδως συντεταγμένον καὶ δι' ἀφελεστάτων μεταξὺ πατρός καὶ τέκνων διαλόγων ποδηγετοῦν εἰς τὰ μυχαίτατα τῆς ἐπιστήμης καὶ καθιστῶν καὶ τὰ δυσχερέστατα αὐτῆς προσιτά».

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω πᾶς τις ἤδη βλέπει κατὰ πόσον τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος βιβλίον εἶναι ἀξιόσυστατον καὶ πόσον κατὰ συνέπειαν ὀφείλομεν, δικαιοσύνης ἐπιτελοῦντες καθῆκον, νὰ ἐπιαινέσωμεν τὸν ζῆλον τοῦ τε μεταφραστοῦ καὶ τῆς φιλομούσου κυρίας, ἥτις, μεριμνῶσα ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς πατρίδος αὐτῆς προτίθεται, ὡς ἐπληροφορήθημεν, νὰ δωρήσῃ εἰς τὰ Ἀλληλοδιδασκατικὰ σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος ἰκανὰ ἀντίτυπα ἐκ τοῦ ἰδίας αὐτῆς δαπάναις ἐκδοθέντος τούτου ποιήματιου.

Τὸ εὐμεθόδον τοῦ βιβλίου, αἱ ὠραῖαι εἰκόνες δι' ὧν κοσμεῖται, ἡ κομψότης τοῦ τύπου καὶ πρὸ πάντων ἡ γλαφυρότης τῆς μεταφράσεως, δὲν ἀμφισβῆλλομεν ὅτι θέλουσι παρακινήσει τοὺς γονεῖς καὶ διδασκάλους νὰ ἐπιθυμήσωσι τὴν ἀποκτησῆναι ἀναγνωσματορίου τόσῳ καταλλήλου εἰς ἀνατροπὴν τῶν παιδῶν.

Εὐχόμεθα δὲ καὶ οἱ παρ' ἡμῖν λόγιοι ν' ἀνανύψωσιν, ἐκ τῆς νάρκης καὶ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες τὴν φιλοπατρίαν καὶ τὸν περὶ τὰ καλὰ ζῆλον τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁμογενῶν, ἐνασχοληθῶσι καὶ αὐτοὶ εἰς ἔργα σπουδαῖα καὶ κοινῆς ὠφελείας πρόξενα, ἰδίως δὲ εἰς σύνταξιν εὐμεθόδων παιδαγωγικῶν βιβλίων, ὧν δυστυχῶς οὐκ εὐμοιροῦμεν.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

Ὁ ἀναμορφωτὴς Καλβίνος οὐ μόνον λόγοις ἀλλὰ καὶ ἔργοις ἐπιζητῶν τὴν περὶ τὰ ἦθη βελτίωσιν τῶν συμπολιτῶν του, ἔθετο νόμους ὀρίζοντας τὴν ἐν τῷ οἴκῳ δίκαιαν καὶ αὐστηρῶς ἀπαγορεύοντας τὴν πολυτέλειαν, ἠδὲ ὑπάθειαν καὶ τὴν τρυφήν. Οἱ νόμοι οὗτοι ἐπεψηφίσθησαν ὑπὸ δολοκλήρου τοῦ λαοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ· κατὰ πόσον δ' ἐτηροῦντο καὶ ὁποῖας ποινὰς συνεπῆγεν ἡ παράβασις αὐτῶν, φαίνεται ἐκ τῶν ἐξῆς παραδειγμάτων.

Νέος τις διότι ἤκουσεν ὄνον ὀγκώμενον καὶ εἶπε γελῶν «πόσον ὠραία κανοναρχεῖ» ἐξωρίσθη προσκαίρως ἐκ τῆς πατρίδος του,

Κατεδικάσθη δὲ εἰς βαρὺ πρόστιμον ἐργάτης εἰπὼν ἐν καπηλείῳ «Ἐάν ὑπάρχη Θεὸς ἄς πληρῶσῃ αὐτὸς τὸν οἶνόν μου».

Καὶ οὐ μόνον τοῦτο ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ ἱερωμένοι κατὰ καιροὺς συνεργόμενοι, ἐπέφεγον ἀλλήλους ἐνώπιον ἐπὶ τούτῳ συγχροτουμένου δικαστηρίου, ὅπερ κατεδίκαζεν αὐτοὺς αὐστηρῶς ἀναλόγως τῶν πταισμάτων ἐνὸς ἐκάστου. Οὕτω φερ' εἶπεν ἐφημέριός τις καταγγελλεὶς ὡς δυσλήπτως κηρύττων τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ παραμελῶν τὴν κατ' οἶκον ἐπίσκεψιν πρὸς τοὺς ἐνορίτας αὐτοῦ, προπάντων δὲ ὅτι ὑποσχεθεὶς εἰς τινα νεάνιδα νὰ τὴν νυμφεῖθῃ, διέλυσε τὸν ἀρραβῶνα τὴν παραμονὴν τοῦ γάμου, προφασίζόμενος τὸ ἀνεπαρκὲς τῆς προικὸς, κατεδικάσθη εἰς καθαίρεσιν ὡς ἀνάξιος νὰ ἄπτηται τῆς ἀγίας τραπέζης.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ ΚΓ'. φυλλαδίῳ αἰνίγματος.

Χι— Ὦν. Χιῶν.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Εἶμαι σύγγχρονος τοῦ Πλάστου, κ' ὡς αὐτὸς δὲν ἀποθνήσκω·
Μ' ὄλον τούτο εἰς καθένα τῆς καρδίας σου παλμόν
Τελευτῶ κ' ἀναγεννώμαι, καὶ ὡς ἤμην ἀπομνήσκω·
Ἄλλὰ, τί θαυμάζεις, φίλε; ἂν μαζῇ με τὸν λαίμῳ
Καὶ τὴν κεφαλῇ μου ἅμα ν' ἀποκόψης κατορθώσης,
Ἔω, καὶ σὺ θὰ με ὑβρίσης καὶ θὰ με ζυλοφορτώσης.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Ἐν τῇ περὶ τῆς μεταφράσεως τῶν μύθων τοῦ Λαφονταίνου βιβλιογραφίᾳ εἰς παράγραφος ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν λέξεων «*Τοιαύτη εἶναι ἡ μετάφρασις*» κλπ., ἀντὶ νὰ τεθῇ εἰς τὸ τέλος, ἐτέθη κατὰ παραδρομὴν τυπογραφικὴν εἰς τὸ μέσον. Ὁ ἐπιεικὴς ἀναγνώστης παρακαλεῖται νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ λάθος τοῦτο.